

Velikej den

Kamelot

Je velikej den a vítr fouká slámu,
má panenka z temna hor, máš zpoždění.
Zdržela tě zpráva, že máš nemocnou mámu, nebo jízdní řád
a na dráze pytel kamení, nenech se vykolejit.
Tady kolem závor všechny vlaštovky jsem sčítal,
třeba zítra odlítnou k jihu žít
a med ze včelích úlů jsem jako zloděj sbíral,
mám láhev rosy, a tak můžem spolu pít, nenech se vykolejit.
Už vidím z dálky, jak mi máváš,
na řasách slzy, co nelžou lásku tvou,
a náruč svou mi v letu dáváš,
ať ptákům oči z důlků vypadnou.
Jenže nikde nikdo, jenom stromy, trať a já
a noc do pařátů mě zmáčkla jako myš.
Jenom strážnej oheň slepý můry přivolá
a z větrný růžice uslyšíš: "Pospíchej ke mně blíž."
Už vidím z dálky ... /: vypadnou :/.
Už vidím z dálky ...
/: ať ptákům oči z důlků vypadnou :/. 3x